

Så siger ministeren: Vi er praktiske mennesker. Tja, det kan jo godt være, men det har bare ikke vist sig endnu. Det har ikke vist sig endnu, for der er jo ikke kommet noget fra regeringen. Jeg synes jo, det oplagte ville være at sige, o.k., vores svar er, at vi kunne gøre det på denne her måde, og det vil vi lægge pres på arbejdsmarkedet for at de gør. Jeg kan da sådan set godt konstruere en borgerlig model, som der er bare en lille smule mere bid i end det lammesnak, der er kommet heroppefra både fra ministeren, V og K og for den sags skyld også fra Dansk Folkeparti.

Naser Khader (RV):

Her i 2004 ca. 28 år efter vedtagelse af den lov, som skulle sikre danske kvinder mod forskelsbehandling af lønnen på grund af deres køn, tjener mændene stadig væk mere end kvinderne også inden for de samme brancher.

Kl. 15.55

Lønforskellene er opgjort til at være mellem 12 og 20 pct., det vil sige, at mændene generelt tjener 12-20 pct. mere end kvinderne. Der, hvor lønforskellene er størst, er i den private sektor. Den største del af forskellen kan forklares med forskelle i uddannelse, anciennitet, valg af branche m.v., men vi står stadig væk den dag i dag med 6-7 pct. forskelle, som er uforklarlige. Faktum er, at ligeløn har vi ikke i dag, og denne ulighed forsvinder ikke af sig selv.

Forslaget, vi behandler i dag, handler ikke om symboler eller skrivebordsarbejde. Vi vil heller ikke reducere denne problemstilling til statistik, men det handler faktisk om at få et redskab til at få større gennemsigtighed og facts, sådan at vi kan finde løsninger på de 6-7 pct., der er uforklarlige.

Det er ikke noget, der er opfundet her og nu. Det er noget, der var en del af det, som SR-regeringen havde lagt op til ved lov nr. 445 af 17. juni 2001, som skulle træde i kraft den 1. juni 2002, og som bl.a. forpligter arbejdsgiverne til at udarbejde kønsopdelte lønstatistikker.

Arbejdsgiverne indberetter i forvejen en hel masse, så jeg forstår ikke argumentet om, at det giver ekstra arbejde, der kan medføre større udgifter. Jeg mener, det er en påstand. Der skal ikke gøres ret meget ved det, man har computerprogrammer osv., der kan gøre det så simpelt som muligt.

Det Radikale Venstre mener, at åbenhed om og gennemsigtighed i lønnen er helt afgørende for ligeløn. Uden gennemsigtighed og åbenhed kan den enkelte kvinde eksempelvis ikke rejse

en ligelønssag; og som EU-kommissær Anna Diamantopoulous talsmand udtalte i 2002, da VK-regeringen behandlede de første ændringer af loven om ligeløn: Det er lidt svært at sammenligne lønnen, hvis der ikke er nogen statistik.

Det Radikale Venstre mener, at kønsopdelte lønstatistik giver viden, åbenhed, især om de 6-7 pct., der er uforklarlige, om de forskelle, der er uforklarlige. Det er med andre ord et vigtigt redskab, sådan at vi kan fortsætte den reelle proces hen imod ligeløn på arbejdsmarkedet.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

En hammer fører ikke til, at sømmet bliver slået i, men det er faktisk et ret nødvendigt redskab for, at det overhovedet kan lade sig gøre at slå sømmet i. Det er sådan set det samme, der gør sig gældende for de her kønsopdelte lønstatistikker.

Det er klart, at de ikke skaber ligeløn i sig selv, men det er et ret nødvendigt redskab for, at det overhovedet kan lade sig gøre, for hvis man ikke har kendskab til, at der er forskel på lønningsforholdene, så er det jo sådan set lidt svært at brokke sig over.

Det er snart 30 år siden, at ligelønsloven blev vedtaget. Ikke desto mindre viser de rapporter og undersøgelser, der er på lønningsområdet, at der fortsat er en uforklarlig lønforskel; DA mener, det er 3 pct., Socialforskningsinstituttet mener, det er 12 pct.

Måske skal sandheden findes et sted midt imellem, måske har ingen af dem ret, det er ikke til at sige, fordi vi ikke har det nødvendige statistiske materiale til at slå fast, hvordan og hvorledes det forholder sig, og i hvert fald har man ikke på den enkelte virksomhed i Danmark nogen som helst mulighed for at gå ind og se på, hvordan løndannelsen er i den enkelte virksomhed.

Ministerne bliver ved med at påstå, at det her er et redskab, der ikke kan bruges til noget som helst, og at det er ude i virkeligheden og i det virkelige liv, at tingene skal rykke sig.

Jamen altså det er jo præcis praktikerne, som gerne vil have det her redskab. Det er præcis de mennesker, som er udsat for at få mindre i løn, der har behov for det her redskab, det er dem, der gerne vil have det. Så hvis man går efter praktikernes næse, så kunne det godt være, man skulle skynde sig at få den her lovgivning ført ud i livet.